

RIN

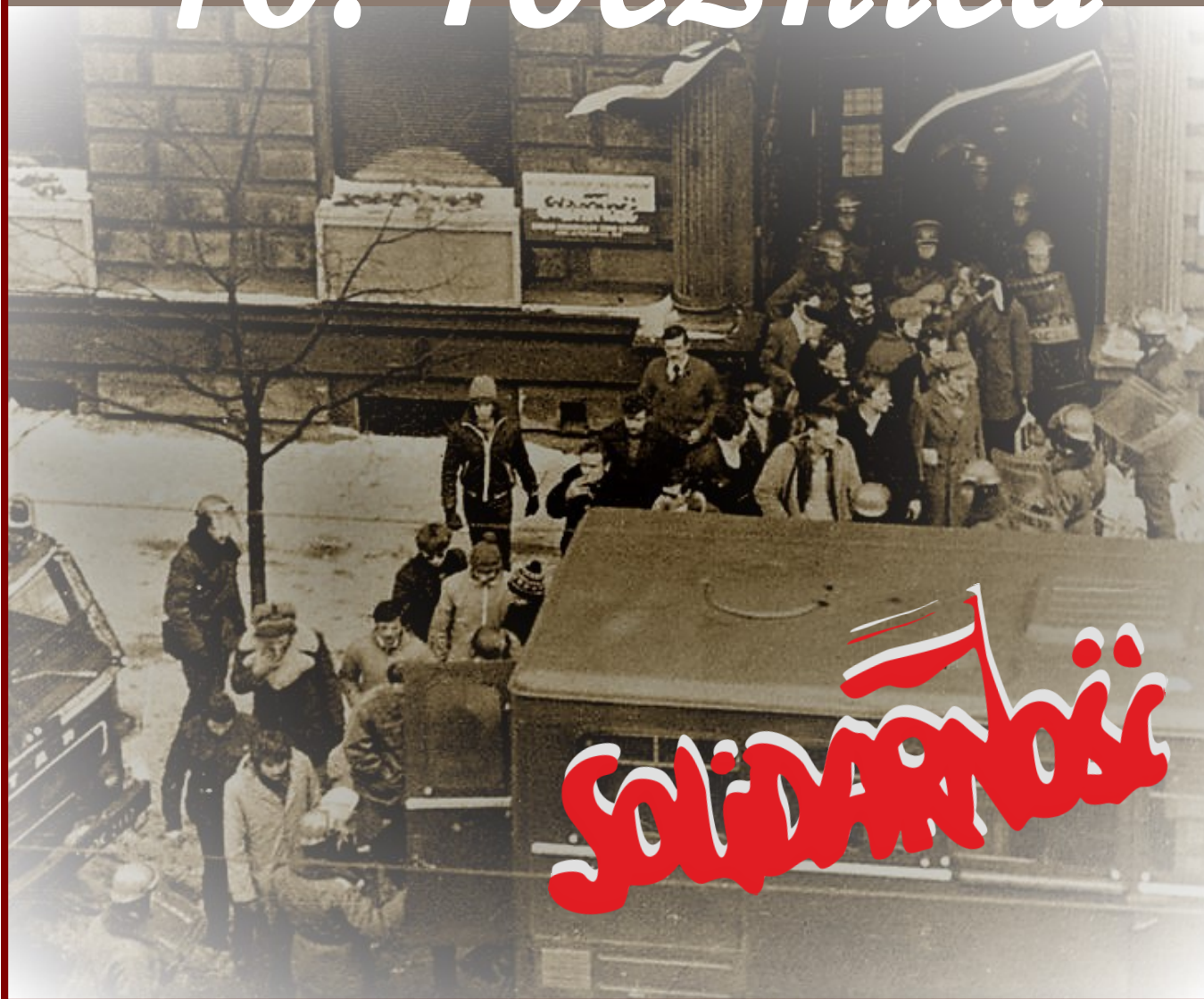
**REGIONALNY
INFORMATOR
ZWIĄZKOWY**

**Nr 12 (423)
Grudzień 2021 r.**

REGION ZIEMIA ŁÓDZKA

13 grudnia 1981
40. rocznica

Z posiedzenia ZR 8 listopada 2021 r.

„**S**prawa kopalni Turów nie dotyczy tylko mieszkańców Turowa, ale także i nas” – przewodniczący Waldemar Krenc rozpoczął posiedzenie Zarządu Regionu od podziękowania łódzkim związkowcom za udział w proteście przed Trybunałem Sprawiedliwości w Luksemburgu w dniu 22 października br. Protest był wyrazem sprzeciwu na decyzję o zamknięciu Kopalni Turów, co zagraża bezpieczeństwu energetycznemu Polski. „Nie była to łatwa podróż, ze względu na odległość. (...) To nie jest jeszcze zakończenie sprawy” – kontynuował przewodniczący.

Przewodniczący Piotr Duda gościem na posiedzeniu ZR

Gościem na posiedzeniu Zarządu Regionu łódzkiej „Solidarności” był przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Piotr Duda. Przewodniczący KK został przez łódzkich związkowców przywitany brawami.

Zabierając głos omówił bieżące sprawy, w tym między innymi odniósł się do akcji zbierania podpisów pod projektem ustawy o emeryturach stażowych. Emerytura dla kobiet po 35-ciu a dla mężczyzn po 40. latach pracy to inicjatywa „Solidarności”. We wrześniu przewodniczący P. Duda złożył w Sejmie projekt ustawy dotyczący zmiany przepisów o emeryturach i rentach. Przewodniczący zaapelował: **Zbieramy nadal!**

W dalszej części wypowiedzi odniósł się do sytuacji związanej z nakazem zamknięcia Kopalni Turów, przeciwko czemu

„Solidarność” protestowała w Luksemburgu oraz m.in. o niepokojącej sytuacji na granicy polsko-białoruskiej, transformacji energetycznej, polityce klimatycznej Unii Europejskiej i rządu polskiego. Przewodniczący odpowiadał też na liczne pytania łódzkich działaczy dot. m.in. oświaty i służby zdrowia.

Na zakończenie przewodniczący P. Duda zaapelował: „**SZCZEPMY SIĘ! Jeśli nie chcesz zrobić tego dla siebie, zrób to dla innych! Pracownicy powinni się szczepić. Chodzi o to, aby zakłady nie były zamykane. Jeżeli pracownicy nie będą się szczepić to zakłady same się będą zamykały, bo nie będzie miał, kto pracować. Dzisiaj bezpieczeństwo i higiena pracy nabiera nowego wymiaru. TRZYMAJMY SIĘ RAZEM!**”

Informacja z Regionu

W dalszej części posiedzenia poruszono sprawę sporu zbiorowego pracowników

MOPS w Łodzi (w sporze zbiorowym od 2019 r.), w Zarządzie Lokali Miejskich (spór od 1 stycznia br.). Powodem sporów jest brak podwyżek dla pracowników niższego szczebla, a także m.in. braki kadrowe. „*Starzy pracownicy są niedoceniani*” – mówił Piotr Ścieško, wiceprzewodniczący ZR i przewodniczący „Solidarności” w ZLM.

Są też i dobre wiadomości, w Zakładzie Hutchinson nr 1 udało się podpisać porozumienie płacowe i wybrać nowego przewodniczącego Organizacji Zakładowej NSZZ „Solidarność”.

Także przewodniczący „Solidarności” w łódzkim Zakładzie Wodociągów i Kanalizacji Krzysztof Budzeń poinformował o zakończeniu sporu i podpisaniu porozumienia w zakładzie. „*Ale jest nadal obawa przed łączeniem z GOŚ*” – mówił.

Red.

W numerze:

11 listopada - Obchody
103. rocznicy odzyskania
niepodległości

str.3

Łódzkie Zakłady Radiowe
„Fonica”

str. 4-5

13 grudnia 1981 roku
PAMIĘTAMY

Str. 10-11

Podziękowanie za Solidarność

Dziękujemy Wszystkim, którzy poświęcili swój prywatny czas, którzy w drodze do Luksemburga przejechali setki kilometrów by nas, Górników i Energetyków Turowa, a także wszystkich mieszkańców powiatu zgorzeleckiego wesprzeć. Za pomoc, w tak trudnych dla wielu tysięcy ludzi zależnych od kopalni i elektrowni Turów. Za Solidarność. Pokazaliśmy siłę, z którą każdy powinien się liczyć. Na nas koleżanki i kole-dzy też zawsze możecie liczyć. DZIĘKUJEMY!

NSZZ „Solidarność” KWB Turów
(opublikowane na Facebooku)

Prezydium ZR o sytuacji na wschodniej granicy

W dniu 18 listopada br. członkowie Prezydium Zarządu Regionu Ziemi Łódzkiej NSZZ „Solidarność” podjęli Stanowisko ws. sytuacji na wschodniej granicy Polski, w którym wyrazili podziw dla funkcjonariuszy Straży Granicznej, Policji i Wojska Polskiego za służbę w obronie polskiej granicy i zadeklarowali pełne poparcie dla ich działań, a także domagają się wyciągnięcia konsekwencji prawnych w stosunku do osób, które znieważają i podważają ich kompetencje (pełna treść stanowiska obok).

Red.

Stanowisko Prezydium
Zarządu Regionu ZŁ
ws. sytuacji na wschodniej granicy
Polski

Prezydium Zarządu Regionu Ziemi Łódzkiej NSZZ „Solidarność” z ogromnym niepokojem obserwuje sytuację na granicy Polski z Białorusią, gdzie mamy do czynienia z bezprecedensowym aktem agresji prowadzonej z inicjatywy dyktatora białoruskiego przy użyciu migrantów, w tym kobiet i dzieci.

W sytuacji, gdy mamy do czynienia z zagrożeniem zewnętrznym i konieczne jest podjęcie wspólnych działań, niezrozumiała jest postawa niektórych tzw. celebrytów oraz polityków, którzy nie

tylko podważają kompetencje obrońców naszych granic, ale również ich znieważają. Stanowczo potępiamy takie postępowanie i domagamy się wyciągnięcia w stosunku do tych osób konsekwencji prawnych.

Jesteśmy dumni i pełni podziwu dla funkcjonariuszy Straży Granicznej, Policji i Wojska Polskiego pełniących z pełnym poświęceniem służbę na wschodniej granicy Polski. Solidaryzujemy się z nimi, deklarujemy pełne poparcie dla ich działań i jednocześnie apelujemy do wszystkich Polaków o wsparcie dla nich. Ich poświęcenie dla Ojczyzny jest naczynym przykładem patriotycznej postawy.

11 listopada - Święto Niepodległości

Obchody 103. rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości rozpoczęły się mszą świętą w Archikatedrze Łódzkiej, której przewodniczył metropolita łódzki, ksiądz arcybiskup Grzegorz Rys.

Po mszy św. odbyły się, zorganizowane przez Wojewodę Łódzkiego, uroczystości przed płytą Grobu Nieznanego Żołnierza, w tym m.in.: Niepodległościowy Apel Pamięci, salwa honorowa, złożenie wieńców i kwiatów oraz defilada kompanii honorowych.

W imieniu łódzkiej „Solidarność” wiązanek kwiatów przed płytą Grobu Nieznanego Żołnierza złożyli członkowie Prezydium Zarządu Regionu.

Są rocznice, miejsca, osoby, które czcimy szczególnie. Niewątpliwie taką osobą jest

Marszałek JÓZEF PIŁSUDSKI, jeden z twórców polskiej niepodległości. Co roku 11 listopada łódzka „Solidarność” swoje kroki kieruje przed pomnik J. Piłsudskiego, by oddać hołd Marszałkowi.

W tym roku, ze względu na IV falę pandemii COVID 19, organizatorzy nie zorganizowali tradycyjnego przemarszu ulicami Łodzi z biało-czerwono flagą, ale mimo to na skwerze im. Związku Strzeleckiego „Strzelec” u zbiegu ulic Kilińskiego i Traugutta odbyła się uroczystość zorganizowana przez Zarząd Regionu Ziemi Łódzkiej NSZZ „Solidarność” oraz Społeczny Komitet Obchodów Rocznic i Świąt Narodowych im. Grzegorza Palki.

W uroczystości wzięli udział m.in.: minister spraw zagranicznych prof. Zbigniew Rau, poseł na Sejm RP Włodzimierz Tomaszewski, wojewoda łódzki dr Tobiasz Bocheński, wicemarszałek województwa łódzkiego Piotr Adamczyk, członkowie

łódzkiej „Solidarność”, przedstawiciele środowisk patriotycznych, łodzianie. Przy pomniku obecne były również poczty sztandarowe NSZZ „Solidarność”: Zarządu Regionu, Krajowego Sekretariatu Emerytów i Rencistów, Organizacji Międzyzakładowej MPK Łódź, Organizacji Zakładowej Uniwersytetu Łódzkiego oraz Organizacji Zakładowej ZOZ Centrum Leczenia Chorób Płuc.

Gości przywitał przewodniczący łódzkiej „Solidarność”, jednocześnie przewodniczący Społecznego Komitetu Obchodów Rocznic i Świąt Narodowych im. Grzegorza Palki, Waldemar Krenc. Następnie głos zabrał honorowy przewodniczący SKORISN Jerzy Kropiwnicki. Zebrani złożyli przy pomniku kwiaty i zapalili znicze, a uroczystość zakończyło wspólne odśpiewanie Hymnu Polskiego. (Fotorelacja na str. 6 i 7).

Red.

KOMUNIKAT

dot: informacji o liczbie członków
w Organizacji.

Region Ziemia Łódzka NSZZ „Solidarność” przypomina, że wszystkie Organizacje Zakładowe (Międzyzakładowe) są zobowiązane najpóźniej do dnia 10 stycznia 2022 roku złożyć pracodawcy informację o liczbie członków będących pracownikami lub innymi osobami wykonującymi pracę zarobkową.

Informacja dotyczy liczby członków na dzień 31 grudnia roku bieżącego (podst. praw. Art. 251 ustawy o związkach zawodowych).

WAŻNE! Nie złożenie informacji o liczbie członków skutkuje utratą uprawnień zakładowej organizacji związkowej.

Świąt
Narodzenia Pańskiego
spędzonych w gronie
najbliższych,
wypełnionych radością,
niosących spokój i
odpoczynek,

A w nadchodzącym Nowym Roku
zdrowia, szczęścia, miłości, pogody
ducha, a także sukcesów w pracy
zawodowej i związkowej
życzy Redakcja RI Zu

Najstarsze Organizacje w Regionie

Łódzkie Zakłady Radiowe „Fonica”

W latach 80-tych ub. wieku jedne z największych w Polsce zakładów elektronicznych. Trzeba przyznać, że to produkcja nietypowa, jak na Łódź, gdzie od zawsze dominował przemysł włókienniczy.

Historia zakładu sięga II wojny światowej, kiedy to w Łodzi niemiecki okupant otworzył filię zakładów Telefunken. Po wojnie władze zdecydowały o utworzeniu Państwowych Zakładów Tele- i Radiotechnicznych. Istniały liczne oddziały zakładu: przy ul. Skrzywana, Zakątnej, Mochackiego, Żwirki, Piramowicza i na ul. Wróblewskiego 12/14 oraz 16/18.

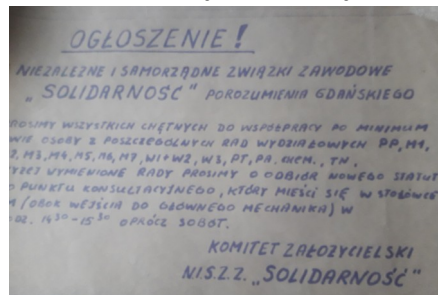
Głównym zadaniem zakładów była produkcja aparatów telefonicznych i sprzętu łączności dla wojska. W 1954 r. łódzcy konstruktorzy opracowali gramofon G-53, produkowano też wzmacniacze audio.

Nazwa „Fonica” pojawiła się w latach 60. Do najważniejszych produktów ŁZR należał gramofon „Bambino”. W latach 70. zakład współpracował z zagranicznymi firmami np. francuską firmą Thomson, czy niemiecką Telefunken, od której zakupiono licencję na produkcję nowoczesnego gramofonu G-500. Wyroby „Foniki” sprzedawano na eksport głównie do Związku Radzieckiego, ale też do Francji, Włoch, krajów Beneluksu. Pod koniec lat 80. zorganizowano nowoczesną linię produkcji odtwarzaczy CD we współpracy z firmami japońskimi, z najnowocześniejszym wówczas parkiem maszynowym w Polsce (maszyny sterowane numerycznie).

W 1996 r. „Fonica” została sprywatyzowana – zakład kupili Koreańczycy z Korei Południowej, jednak konflikty nowych właścicieli z załogą i trudności gospodarcze nie pozwoliły na restrukturyzację. W 2003 r. zakład został zlikwidowany.

NSZZ „Solidarność” w ŁZR „Fonica” powstał w 1980 r. Pierwszym przewodniczącym był **Ryszard Żurawski**.

O powstaniu zakładowej „Solidarności” rozmawiam z **Wojciechem Pajkertem**,

pełniącym wówczas funkcję zastępcy przewodniczącego „S” na Wydziale M3 i **Zbigniewem Błońskim**, zastępcą przewodniczącego „S” w latach 90-ych. „Solidarność” w zakładzie założyliśmy już w 1980 roku. Nasza siedziba mieściła się na ul. Wróblewskiego. Ludzie chętnie zapisywali się do „Solidarności”, mieli dość istniejącej sytuacji. Braliśmy udział w licznych protestach przeciwko polityce rządu zarówno w Łodzi, jak i w Warszawie, w lipcu 81 r. braliśmy udział w Marszu Głodowym, jeździliśmy ze sztandarem na Pielgrzymki Ludzi Pracy, byliśmy na pogrzebie ks. J. Popiełuszki. Po wprowadzeniu stanu wojennego 14 grudnia 81, KZ „Solidarność” ogłosiła strajk, wyłączyliśmy prąd w zakładzie. Przyjechało ZOMO, MO - otoczyli zakład. Strajk przerwano, bo grożono zwolnieniami. Tej nocy, wychodziliśmy z zakładu w kordonie wojska, zomowców i asyście BWP (bojowy wóz piechoty), niejednokrotnie w ruch poszły milicyjne pałki. W następnym dniu, kto nie chciał podjąć pracy był kierowany do działu kadr po... wypowiedzenie. Kilku naszych działaczy było internowanych. Od tego czasu zakładowa „S” działała w podziemiu. Udało nam się wynieść z siedziby Związku maszyny, dokumenty, sztandar. Współpracowaliśmy z o. Stefanem Miecznikowskim na rzecz internowanych i ich rodzin, rozprowadzaliśmy biuletyn „Solidarność”, organizowaliśmy paczki dla potrzebujących rodzin pracowników, rozprowadzaliśmy „cegielki”. Chcemy podkreślić, że sytuacja w naszej firmie, nasza walka, strajk okupacyjny sprawiły, że pracownicy bardzo się ze sobą zżyli, staliśmy się prawdziwą wspólnotą – kończą swoją wypowiedź W. Pajkert i Z. Błoński.

Po reaktywacji „Solidarności” w 1989 r., przewodniczącym Komisji Zakładowej, delegatem na KZD i członkiem Komisji Krajowej został **Leszek Siński**.

Quo vadis prywatyzacja?

Kłopoty przedsiębiorstwa rozpoczęły się w 1991 r., kiedy wprowadzono zakaz rozliczania się w rublach transferowych. 7 kwietnia, przewodniczący L. Siński na wieść o planowanej likwidacji zakładu podjął samotny strajk głodowy. Po 124 godzinach głodówki -13 kwietnia na wieść o mających się odbyć rozmowach na szczeblu ministerialnym z Agencją Rozwoju Przemysłu, przedstawicielami Zarządu Regionu łódzkiej „S” i załogi - przerwał głodówkę. Zespół miał wypracować koncepcje przekształcenia przedsiębiorstwa. Proces naprawczy z powodów braku środków finansowych jednak się nie udał.

3 czerwca 1991 r. ogłoszono w zakładzie akcję protestacyjną. Protest poparły wszystkie związki zawodowe w zakła-

dzie. Sformułowano postulaty. 13 czerwca załoga przystąpiła do strajku okupacyjnego. Powieszono flagi, plakaty, przy wejściu do zakładu stały warty pracowników. Protestowano przeciwko masowym zwolnieniom, do czego mogła prowadzić prywatyzacja zakładu. Ludzie, mimo niewysokich pensji, chcieli mieć pewność pracy, zagwarantowania zamówień, co

w wyniku załamania się eksportu do ZSRR, było wielkim problemem.

Strajkujący winą za sytuację obwiniali rząd. Krytykowali politykę ekonomiczną, sprzeciwiali się prywatyzacji zakładów państwowych. Do „Foniki” przyjechała delegacja rządowa, której przewodniczył premier Jan Krzysztof Bielecki. Efektem rozmów było zawieszenie, trwającego od miesiąca strajku. W wyniku negocjacji podpisano porozumienie, w którym Komitet Strajkowy zgodził się na prywatyzację

Lipiec 1991 r. – zakończenie ponad miesięcznego strajku w Fonice. Na zdjęciu m.in. ówczesny premier RP Jan Krzysztof Bielecki, Waldemar Krenc – wiceprzewodniczący Komisji Zakładowej, obecnie przewodniczący Zarządu Regionu Ziemi Łódzkiej i Bożena Kielan, późniejsza przewodnicząca Komisji Zakładowej w Fonice.

Ze zbiorów W. Krenca

cy pracownicy dostawali odprawy. W 2003 r. „Fonica” została zlikwidowana – wspomina B. Kielan.

Przewodniczący zakładowej „Solidarność” to:

- Ryszard Żurawski 1980 –1981
- Leszek Siński 1989 - 1995
- Bożena Kielan 1995 - 2003

W 1989 r. przewodniczącym zakładowej komisji rewizyjnej został **Waldemar Krenc**, a w listopadzie 1990 r. został wiceprzewodniczącym Komisji Zakładowej i delegatem na Krajowy i Regionalny Zjazd Delegatów. Pracę w Zarządzie Regionu ZŁ, jako członek Prezydium, rozpoczął w 1992 r. Od 1997 roku pełni funkcję przewodniczącego Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Łódzka.

Ciekawa jest też historia sztandaru

Po kilku tygodniach od powstania „Solidarność” w ŁZR „Fonica” powstał fundusz na rzecz wykonania sztandaru. 6 grudnia 1981 r. sztandar został poświęcony w Katedrze przez bp J. Rozwadowskiego.

Po wprowadzeniu stanu wojennego, 14 grudnia 81 r., członkowie „S” wynieśli sztandar z lokalu KZ i ukryli go w Narzędziowni zakładu, a następnie w kwietniu 1982, przewieźli do prywatnego mieszkania, gdzie przeleżał ukryty w szafie do

1987 r. Po uzyskaniu pozytywnej opinii od o. S. Miecznikowskiego, przekazano sztandar do Skarbcza Wotywnego Najświętszej Maryi Panny na Jasnej Górze. We wrześniu 89 r. sztandar wrócił do zakładowej „Solidarność”. W grudniu 2001, w 20. rocznicę poświęcenia sztandaru, odbyło się jego ponowne poświęcenie.

Poczet sztandarowy brał udział w licznych uroczystościach związkowych i państwowych.

W związku z likwidacją Komisji Zakładowej NSZZ „S” 6 września 2003 r. sztandar przekazano do Zarządu Regionu Łódzkiej „Solidarność”.

Ankol

cję zakładu w drodze likwidacji. Ustalono, że w jego miejsce powstanie nowe przedsiębiorstwo, a pracownicy „Foniki” będą mieli preferencję przy zakupie jego udziałów. Ustalono też, że zadłużenie zakładu będzie spłacone ze sprzedaży części jego majątku.

Dzięki wyteżonym działaniom Komisji Zakładowej udało się uratować miejsca pracy na dalsze 12 lat. Uważa się, że w tamtym okresie na skutek zapaści przemysłu 80% przedsiębiorstw było na skraju bankructwa.

W 1995 r. przewodniczącą KZ NSZZ „Solidarność” została **Bożena Kielan**. Bożena podjęła pracę w „Fonice” w 1981 r. 14 grudnia 81. wzięła udział w strajku okupacyjnym załogi. W latach 90-ych

Przewodnicząca KZ NSZZ „Solidarność” B. Kielan

zaczęły się kłopoty w zakładzie – wspomina. – Zakład podpisywał długoletnie umowy, ustalano ceny na długie lata, a przecież ceny produkcji, półfabrykatów, materiałów - rosły. Rozpoczęły się zwolnienia grupowe. Były protesty, strajki. Podjęliśmy strajk okupacyjny, który trwał miesiąc. Zbyszek Błoński wymyślał hasła i opracowywał transparenty.

W 1996 r. zakład kupiła firma Kyungbang z Korei Południowej produkująca tkaniny. Koreańscy nie mieli pomysłu na nasz rozwój - produkowaliśmy domofony, długopisy, zabawki, galanterię kuchenną. W zakładzie wrzało. W „Fonice” w 91 roku pracowało 2.500 osób, w 1996 tylko ok. 400. Były protesty, pikety w Łodzi i w Warszawie. W latach wcześniejszych, kiedy przewodniczącym był L. Siński, podpisaliśmy z pracodawcą Zakładowy Układ Zbiorowy Pracy, jako pierwsi w regionie łódzkim. Podpisany UZP Koreańscy zakwestionowali. Sprawę rozpatrywał nawet Sąd Najwyższy, ale wygraliśmy sprawę.

Następny właściciel, znowu firma koreańska Daewoo Electronik z siedzibą w Pruszkowie. Ale wkrótce okazało się, że firma przeszacowała swoje możliwości. I znów starania o utrzymanie zakładu. Chodziliśmy z prośbą o interwencję do posłów, do prezydenta Łodzi J. Kropiwnickiego, jeździliśmy do Ministerstwa Gospodarki, do Agencji Rozwoju Przemysłu. Udało się nam odsunąć likwidację zakładu, ale niestety na krótko. Agencja Rozwoju Przemysłu przysłała swojego przedstawiciela, aby uzdrowić sytuację, ale i to nie pomogło. W kraju pojawiło się bezrobocie strukturalne. Zaczęły się zwolnienia. Pracownicy zdawali sobie sprawę z sytuacji zakładu. Było ciężko, i ta ciągła obawa o utrzymanie miejsca pracy. Ponieważ rząd wprowadził zasilek przedemerytalny staraliśmy się, jako Komisja Zakładowa, aby w pierwszej kolejności zwalniano tych pracowników, którzy mogli otrzymać to świadczenie. W zakładzie dalej funkcjonował UZP, więc odchodzą-

**11 LISTOPADA
NARODOWE ŚWIĘTO NIEPODLEGŁOŚCI**

SOLIDARNOŚĆ

Grudzień 2021

REGIONALNY INFORMATOR ZWIĄZKOWY

Nagrody 13. edycji konkursu „Pracodawca Przyjazny Pracownikom” – rozdane.

Komisja Certyfikacyjna pod przewodnictwem przewodniczącego KK NSZZ „Solidarność” Piotra Dudy, w roku 2020 przyznała nagrody 13. edycji konkursu Pracodawca Przyjazny Pracownikom. Wśród ubiegłorocznych laureatów znalazł się Uniwersytet Łódzki.

Uroczysta gala wręczenia statuetek i certyfikatów, ze względu na narastającą falę pandemii COVID-19 w roku ubiegłym, odbyła się we wrześniu bieżącego roku. Laureatom konkursu PPP wyróżnienia wręczał Prezydent Andrzej Duda. Prezydentowi podczas uroczystości towarzyszył Przewodniczący KK NSZZ „Solidarność” Piotr Duda. Tegoroczna uroczystość odbyła się w ogrodach Pałacu Prezydenckiego w Warszawie.

– „Ogromnie dziękuję za uczciwy biznes, za to, w jaki sposób prowadzicie swoje firmy i instytucje. Dziękuję za to, jak traktujecie swoich pracowników, że są oni dla Was wartością – mówił Prezydent RP podczas uroczystości. – Bez dobrze pracującego, zmotywowanego pracownika nie da się osiągnąć doskonałych wyników”.

Dlaczego Organizacja Zakładowa NSZZ „Solidarność” Uniwersytetu Łódzkiego postanowiła wyróżnić swojego pracodawcę? Pytam jej przewodniczącą Dominika Szczukockiego.

– Uniwersytet Łódzki już po raz drugi został laureatem konkursu „Pracodawca Przyjazny Pracownikom”. Tak się złożyło, że poprzednie wyróżnienie UE otrzymał w 2016 r. na przełomie kadencji rektorów: ustępującego Pana prof. Włodzimierza Nykiela i obejmującego tę funkcję Pana prof. Antoniego Różalskiego. Dla nowego Rektora, wieloletniego działacza NSZZ „Solidarność”, było to jednocześnie wielkie wyróżnienie dla uczelni, ale również zobowiązanie do podejmowania dalszych działań, które w jeszcze większym stopniu będą poprawiały warunki pracy wszystkich zatrudnionych w niej osób. Uniwersytet Łódzki w ostatnich latach zrealizował wiele inicjatyw z troską o pracowników.

W grudniu 2017 r. z inspiracji Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” Rektor wprowadził zarządzeniem Regulamin przeciwdziałania mobbingowi w Uniwersytecie Łódzkim, a w ślad za nim powołał Komisję antymobbingową, w skład której oprócz przedstawicieli pracodawcy, weszli przedstawiciele związków zawodowych, pracowników, Społeczny Inspektor Pracy, prawnicy i psycholodzy. Dzięki temu Uniwersytet Łódzki, jako jedna z pierwszych uczelni w Polsce, w tak szerokiej skali podjęła się przeciwdziałaniu mobbingowi w pracy.

W maju 2019 r. Uniwersytet Ł. powołał specjalny zespół ds. przeciwdziałania dyskryminacji, który opracowuje mechanizmy działania, pozwalające studentom i pracownikom skutecznie reagować na ewentualne przypadki dyskryminacji w uczelni. W skład zespołu weszli zarówno pracownicy nauki, jak i kierownicy jednostek administracyjnych.

W listopadzie 2019 r. otwarto Akademickie Centrum Wsparcia UE. Zakres jego działań obejmuje między innymi indywidualne konsultacje psychologiczne, terapeutyczne i pedagogiczne dla pracowników i studentów oraz interwencję w sytu-

acjach kryzysowych. Dla kadry dydaktycznej ACW przygotowuje cykle szkoleniowo-informacyjne z zakresu udzielania wsparcia osobom z niepełnosprawnościami i rozpoznawania specjalnych potrzeb edukacyjnych.

Ważnym osiągnięciem naszej współpracy z władzami Uniwersytetu jest także świetnie działająca opieka socjalna pracowników. Oprócz typowych działalności takich jak zapomogi, wypoczynek dzieci i pracowników, rekreacja, kultura, program mieszkaniowy, dobrze funkcjonuje i cieszy się dużym powodzeniem Pracowniczy Program Emerytalny. Ponadto w 2020 r., w porozumieniu ze związkami zawodowymi, uruchomiony został Pracowniczy Plan Kapitałowy.

Kolejną ważną decyzją Rektora, która spotkała się z bardzo dobrym odbiorem i zrozumieniem pracowników było to, że już od samego początku trwania epidemii COVID-19 wprowadził pracę zdalną i pracę hybrydową, na bieżąco wyposażając pracowników w niezbędny do pracy sprzęt i oprogramowanie. Pracodawca zastosował wszelkie możliwe zabezpieczenia techniczne i regulacje prawne, aby zapobiec zakażeniu się pracowników i studentów. Między innymi wprowadził (w porozumieniu ze związkami zawodowymi) Regulamin pracy zdalnej w Uniwersytecie Łódzkim w celu przeciwdziałania COVID-19.

Tak się złożyło, że rok 2020, w którym Uniwersytet Łódzki został ponownie laureatem Konkursu, był również rokiem zmiany władz uczelni. Mimo, że przez okres kierowania uczelnią prof. Antoni Różalski cieszył się wielkim poważaniem i estymą u wszystkich pracowników i studentów Uniwersytetu Łódzkiego, ze względu na ograniczenia wiekowe w ustawie PSWN, nie mógł już kandydować na następną kadencję. W 2020 roku Kolegium Elektorów wybrało na funkcję rektora Uniwersytetu Łódzkiego na lata 2020-2024 Panią prof. Elżbietę Żądzińską, która w poprzedniej kadencji była prorektorem UE i w kampanii wyborczej publicznie deklarowała kontynuację polityki swojego poprzednika.

Tak więc, statuettek PPP jest z pewnością ukoronowaniem działań poprzedniego Pana Rektora w zakresie współpracy ze związkami zawodowymi na rzecz pracowników i, jestem przekonany, że również wielkim wyróżnieniem dla Pani Rektor, która stara się, mimo trudnych czasów, aby pracownikom niczego nie brakowało i byli w pełni usatysfakcjonowani z pracy na rzecz Uniwersytetu Łódzkiego - kończy swoją wypowiedź przewodniczący D. Szczukocki.

GRATULUJEMY!

Ankol

Żeby Polska była Polską

9 listopada w Zamku Ujazdowskim w Warszawie - już po raz dziewiąty - wręczono nagrody Fundacji Jana Pietrzaka „Żeby Polska była Polską”.

Laureatami nagrody są osoby, które szczególnie przyczyniły się do tego, że żyjemy w wolnej, niepodległej Ojczyźnie.

Jednym z laureatów tegorocznej edycji jest **Jerzy Kropiwnicki**, wybitny polityk, ekonomista, działacz opozycyjny w PRL, działacz „Solidarności” Ziemi Łódzkiej, w okresie stanu wojennego aresztowany i skazany na 6 lat pozbawienia wolności i 4 lata pozbawienia praw publicznych za działalność protestacyjną. W lipcu 1984 został zwolniony na mocy amnestii. Prezydent Łodzi w latach 2002-2010.

Laudację na cześć J. Kropiwnickiego podczas uroczystości wygłosił przewodniczący łódzkiej „Solidarności” Waldemar Krenc.

Profesor Jerzy Kropiwnicki w swojej wypowiedzi zaznaczył, że szczególnie ważna była dla niego działalność w „Solidarności” od dnia jej założenia, aż do dnia, w którym upadł rząd Jana Olszewskiego.

Pozostali laureaci tegorocznej nagrody „Żeby Polska była Polską” to: aktorka Ewa Dałkowska, poeta Leszek Długosz, dyrektor Instytutu Literatury w Krakowie Józef Ruszar oraz ksiądz infułat Ireneusz Skubiś. Uroczystości towarzyszył koncert, w którym wystąpili: Jan Pietrzak, Ewa Dałkowska, Andrzej Kołakowski, Piotr Rafałko, Dominika Świątek oraz Kapela spod Egidy pod kierunkiem Mariusza Dubrawskiego. Wyróżnienia przyznaje Towarzystwo Patriotyczne założone przez Jana Pietrzaka – poetę, satyryka, felietonistę, piosenkarza, twórcę Kabaretu Hybrydy oraz Kabaretu Pod Egidą.

Na wydarzeniu obecny był Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego, wicepremier Piotr Gliński oraz czołowi przedstawiciele polskiego życia publicznego,

w tym: parlamentu, świata kultury, nauki i mediów.

Wicepremier Piotr Gliński podczas gali podkreślił, że Towarzystwo Patriotyczne już od 10 lat propaguje idee takie jak: patriotyzm, miłość, Ojczyzna, a Jan Pietrzak jest mocnym elementem polskiego dziedzictwa kulturowego.

Panie Prezydencie - GRATULUJEMY!

Ankol

W Pałacu Prezydenckim o nauczycielach

Na prośbę przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Piotra Dudy, 15 listopada br. odbyło się w Pałacu Prezydenckim spotkanie prezydenta Andrzeja Dudy i przedstawicieli rządu z oświatową „Solidarnością” na temat realizacji porozumienia z 7 kwietnia 2019 r. dotyczącego m.in. zmian w systemie wynagradzania i poprawy warunków pracy nauczycieli.

Stronę rządową reprezentował premier Mateusz Morawiecki, minister edukacji i nauki Przemysław Czarnek oraz wiceminister MEN Dariusz Piontkowski, a stroną związkową szef KK NSZZ „Solidarność” Piotr Duda oraz przewodniczący Krajowej Sekcji Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” Ryszard Proksa.

W wydanym po spotkaniu Komunikacie Sztab Protestacyjny Krajowej Sekcji Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” uznaje, że rozmowy na tym poziomie doprowadzą do wypracowania systemu wynagradzania nauczycieli w powiązaniu z przeciętnym wynagrodzeniem w gospodarce narodowej i zakończą się wywiązaniem przez obóz Zjednoczonej Prawicy z zobowiązania udzielonego NSZZ „Solidarność” w tym zakresie. W Komunikacie czytamy: „(...) Wyrażamy gotowość do dalszych rozmów, ale oczekujemy propozycji, które zwiększą atrakcyjność zawodu nauczyciela, godząc potrzeby doświadczonych nauczycieli będących u schyłku swojej kariery zawodowej z potrzebami nauczycieli, którzy pracę w tym zawodzie rozpoczynają. Nie zgodzimy się na propozycje, które uderzą w tysiące nauczycieli, którzy nie będą mieli możliwości dopracować do emerytury. W dalszym ciągu uważamy, że konieczne jest przywrócenie możliwości przejścia nauczycieli na wcześniejszą emeryturę na podstawie art. 88 ustawy Karta Nauczyciela, jako niezbędnego elementu zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez niego prawa. Dodatkowo żądamy objęcia nauczycieli w okresie przedemerytalnym szczególną ochroną przed zwolnieniem na zasadach analogicznych do kodeksu pracy.”

Rozmowy oświatowej „Solidarności” i przedstawicieli MEN będą kontynuowane.

Rada Krajowej Sekcji Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” podczas posiedzenia w dniu 17 listopada br. przyjęła Stanowisko ws. braku konsultacji w planowanej zmianie standardów zatrudnienia nauczycieli specjalistów w przedszkolach i szkołach ogólnodostępnych, w tym ogólnodostępnych z oddziałami integracyjnymi i integracyjnymi. „(...) Żądamy debaty oraz rzetelnej informacji na temat ustawy o wsparciu dziecka, ucznia i rodziny sankcjonującej zmiany w systemie edukacji osób z niepełnosprawnościami” – czytamy w Stanowisku.

Kolk

Warta przy grobie Patrona Solidarności

W dniach 25-26 listopada przedstawiciele Regionu Ziemia Łódzka NSZZ „Solidarność” pełnili służbę przy grobie bł. ks. Jerzego Popiełuszki – Patrona „Solidarności”, przy kościele św. Stanisława Kostki na warszawskim Żoliborzu.

Czuwanie przy grobie bł. ks. J. Popiełuszki ma znaczenie symboliczne. Jest dowodem trwania przy wartościach, za które ks. Jerzy nie wahał się oddać swego młodego życia. Dyżury członków NSZZ „Solidarność” odbywają się w dzień i w nocy, w niedzielę i w święta – 24 godziny na dobę. Przyjeżdżają na nie związkowcy z całej Polski.

13 grudnia 1981 roku.

PAMIETAMY

Ojczyzno ma!!!

13 grudnia 1981 roku, była niedziela. O godz. 6 rano Polskie Radio i TV nadały wystąpienie gen. Wojciecha Jaruzelskiego: „*Kierując się potrzebą zapewnienia wzmożonej ochrony podstawowych interesów państwa i obywateli, w celu stworzenia warunków skutecznej ochrony spokoju, ładu i porządku publicznego oraz przywrócenia naruszonej dyscypliny społecznej, a także mając na względzie zabezpieczenie możliwości sprawnego funkcjonowania władzy i administracji państwowej oraz gospodarki narodowej — działając na podstawie art. 33 ust. 2 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Rada Państwa wprowadziła stan wojenny na terenie całego kraju*”. Komunikaty, przeplatane były muzyką Chopina i marszami wojskowymi.

W nocy z 12 na 13 grudnia 1981 r. powołana została Wojskowa Rada Ocalenia Narodowego (WRON) kierowana przez gen. Wojciecha Jaruzelskiego.

Akcja „Azalia” Akcja mająca na celu opanowanie i wyłączenie obiektów teletransmisyjnych i central telefonicznych. Rozpoczęła się jeszcze przed północą 12 grudnia (ok. 22:30).

Akcja „Jodła” (zatrzymanie i umieszczenie w uprzednio przygotowanych aresztach i więzieniach wytypowanych osób, uznanych za groźne dla bezpieczeństwa państwa).

Akcję aresztowań działaczy opozycyjnych rozpoczęto już w nocy z soboty na niedzielę 13 grudnia. Oddziały ZOMO pierwsze kroki skierowały do siedzib zarządów regionalnych „Solidarność”, zatrzymując przebywające tam osoby i zabezpieczając znalezione urządzenia łącznościowe i poligraficzne. W operacji

wzięło udział 80 tys. żołnierzy, 30 tys. milicjantów oraz liczone w tysiącach czołgi, wozy bojowe piechoty, samochody, pojazdy opancerzone, kilka eskadr helikopterów i samolotów transportowych.

W ciągu kilku dni, w 49 ośrodkach internowania umieszczono około 5 tys. osób. Łącznie w czasie stanu wojennego internowano i uwięziono 10 tys. osób – działaczy opozycji demokratycznej związanych z „Solidarnością”.

Dokładna liczba osób, które w wyniku wprowadzenia stanu wojennego poniosły śmierć, nie jest znana. Przedstawiane listy ofiar liczą od kilkudziesięciu do ponad stu nazwisk, w tym 9 górników podczas pacyfikacji strajku w kopalni „Wujek”. Trudno określić też ile osób straciło w tym okresie zdrowie na skutek prześladowań, bicia w trakcie śledztwa czy też podczas demonstracji ulicznych.

To był szok: ograniczono podstawowe prawa obywatelskie, wprowadzono godzinę milicyjną (od 22:00 do 6:00), cenzurę korespondencji, w początkowym okresie wyłączono komunikację telefoniczną, później przywrócono łączność z pewnymi ograniczeniami – rozmowa kontrolowana, ograniczono możliwość przemieszczania się, ciągle legitymowano przechodniów, zamknięto granice państwa i lotniska cywilne, zmilitaryzowano znaczną część instytucji i zakładów przemysłowych, wstrzymano wydawanie prasy (poza gazetami rządowymi), zawieszono działalność wszelkich organizacji, stowarzyszeń i związków zawodowych, a także czasowo zawieszono naukę w szkołach i na uczelniach wyższych, obowiązywał zakaz zgromadzeń, a na ulicach - sznury mundurów policji i wojska, wozy bojowe, a nawet czołgi.

Stan wojenny trwał 586 dni, został zawieszony 31 grudnia 1982 roku, a zniesiono go dopiero 22 lipca 1983 roku. Tego dnia rozwiązano też WRON.

WRONA ORŁA NIE POKONA

Oficjalnym powodem wprowadzenia stanu wojennego była pogarszająca się sytuacja gospodarcza kraju, której przejawami były m.in. brak zaopatrzenia w sklepach, załamał się skup produktów rolnych, reglamentacja żywności (kartki żywnościowe) oraz zagrożenie bezpieczeństwa energetycznego w kraju. Jednak powszechnie uważa się, że rzeczywistymi powodami były obawy władz komunistycznych przed utratą władzy, co wiązało się z utratą kontroli nad ruchem związkowym, w szczególności Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym „Solidarność” oraz walki wewnątrz PZPR. Wg OBOP nastąpił wówczas gwałtowny spadek poparcia społecznego dla polityki komunistów niemogących dojść do porozumienia w kwestii formy i zakresu reform ustroju polityczno-gospodarczego PRL.

Stan wojenny przyniósł Polakom wiele cierpień, łez i zaprzepaścił nadzieje na nadejście demokratycznych zmian.

W 2021 r. przypada 40. rocznica bezprawnego, niezgodnego z Konstytucją PRL, wprowadzenia stanu wojennego w Polsce.

Stan wojenny w Regionie Ziemi Łódzkiej

Nie czekając na uchwalenie przez Radę Państwa dekretu o stanie wojennym, milicjanci wraz z funkcjonariuszami Służby Bezpieczeństwa jeszcze przed północą 12 grudnia wtargnęli do mieszkań osób, które już wcześniej wytypowano do zatrzymania. W pierwszych dniach stanu wojennego w Łodzi internowano ok. 140 osób – mężczyzn umieszczono głównie w Łęczycy i Sieradzu, kobiety zaś w Olszynie Grochowskiej.

Nad ranem 13 grudnia milicja wtargnęła do siedziby Zarządu Regionalnego NSZZ „Solidarność” przy ul. Piotrkowskiej. Tam funkcjonariusze włamywali się do pomieszczeń, zabierali dokumenty, wyposażenie. Gdy sobie poszli, w budynku pojawili się jadący prosto z Gdańska z posiedzenia Komisji Krajowej przewodniczący Zarządu Regionalnego Andrzej Słowik i wiceprzewodniczący Jerzy Kropiwnicki. Drugi wiceprzewodniczący ZR Grzegorz Palka (członek Prezydium Komisji Krajowej) już w Gdańsku został aresztowany. Do siedziby „Solidarność” przybywali też inni działacze. Wydano komunikat, w którym informowano o utworzeniu komitetu strajkowego

i nawoływano do strajku generalnego. „Dziś w nocy stała się rzecz w historii naszej Ojczyzny bezprzykładna: Rząd wypowiedział wojnę Narodowi. Uczynił to w 11. rocznicę podobnej decyzji, decyzji, która rozpoczęła tragedię i zbrodnię Grudnia 1970. Decyzję podjęli przedstawiciele tej samej władzy, która pod pomnikiem Ofiar w Gdańsku ślubowała Narodowi, że już nigdy więcej...”

Jeszcze tego samego dnia, 13 grudnia, liderzy związkowi zostali aresztowani.

13 grudnia 1981 r. siedziba łódzkiej „Solidarność” przy ul. Piotrkowskiej 258

Przewodniczący **ANDRZEJ SŁOWIK** aresztowany 13 grudnia; został skazany 30 grudnia 1981 wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Łodzi na 4,5 roku więzienia, w wyniku rewizji prokuratorskiej SN zwiększył wyrok do 6 lat, przetrzymywany w Areszcie Śledczym w Łodzi, następnie AŚ Warszawa-Mokotów, ZK w Hrubieszowie i Barczewie; wiosną 1984 prowadził 57-dniową głodówkę w ZK o status więźnia politycznego. Został zwolniony na mocy amnestii w lipcu 1984 r.

Wiceprzewodniczącego **JERZEGO KROPIWNIICKIEGO** aresztowano 13 XII 1981, wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Łodzi został skazany na 4,5 roku więzienia, po rozprawie rewizyjnej w SN na 6 lat, osadzono go w Zakładach Karnych w Hrubieszowie i Barczewie; uczestnik głodówek o status więźnia politycznego. W lipcu 1984 został zwolniony na mocy amnestii.

Wiceprzewodniczący **GRZEGORZ PALKA** został aresztowany 13 grudnia 1981 r., po obradach KK, ok. godziny 2 w nocy. Został on zatrzymany w hotelu Monopol w Gdańsku i internowany (Białoleka, Strzebielinek) do 22 grudnia 1982 roku. Następnie odbyła się rozprawa sądowa. Grzegorz Palka został oskarżony o prowadzenie działań mających na celu obalenie ustroju PRL siłą, za co groziła nawet kara śmierci. Został przewieziony do więzienia na ul. Rakowiecką w Warszawie, jako jeden z siedmiu najgroźniejszych wrogów PRL. Na mocy amnestii 1984 roku został zwolniony z więzienia.

Następnego dnia, w poniedziałek 14 grudnia Łódź zastrajkowała. Na wezwanie lokalnych władz „Solidarność” stanę-

Spotkanie: Ks. S. Miecznikowski, J. Kropiwnicki, A. Słowik i G. Palka

ło kilkadziesiąt zakładów w Łodzi oraz Uniwersytet Łódzki. W okolicach siedziby łódzkiej „Solidarność” dochodziło do demonstracji. Interweniowało ZOMO.

Szczególnym miejscem dla łódzkiej „Solidarność”, miejscem, w którym gromadzili się mieszkańcy miasta szukając spokoju, wyciszenia stał się kościół ojców Jezuitów i ksiądz Stefan Miecznikowski.

Kolk na podst. Encyklopedia S

Foto:

IPN, Archiwum NSZZ Solidarność ZL.

Ojczyzna ma

Pieśń „Ojczyzna ma” została napisana w latach 80-tych, tuż po ogłoszeniu stanu wojennego. Popularność zyskała dzięki Mszom Świętym za Ojczyznę, celebrowanym przez księdza Jerzego Popiełuszkę. Pieśń stała się obok Roty nieoficjalnym hymnem „Solidarność”. Autorem słów i tekstu pieśni jest ksiądz Karol Dąbrowski.

1. Tyle razy pragnęłaś wolności,
Tyle razy dławił ją kat.
Ale zawsze czynił to obcy,
A dziś brata zabija brat!

Ojczyzna ma,

*Tyle razy we krwi skąpana,
Ach, jak wielka dziś Twoja rana,
Jakże długo cierpienie Twe trwa!*

2. Biały orzeł znów skępowany,
Krwawy łańcuch zwisa u szpon.
Lecz już wkrótce zostanie zerwany,
Bo wolności uderzył dzwon.

Ojczyzna ma,....

3. O Królowo Polskiej Korony
Wolność, pokój i miłość racz dać,
By ten naród boleśnie dręczony
Odtąd wiernie przy Tobie mógł stać.

Ojczyzna ma,

4. O, Matko ma!

Tyś Królową Polskiego narodu,
Tyś wolnością w czasie niewoli
I nadzieją, gdy w sercach jej brak.
Ojczyzna ma,....

5. Nowy ból przeszył serca Polaków,
Pasterz-kapłan przelał swą krew,
Abyś ty mógł żyć w wolnej Ojczyźnie,
Bez cierpienia, bólu i krat.

Ojczyzna ma,....

Rocznica śmierci Kapelana „Solidarność”

19 października, br. w 37. rocznicę błogosławionego ks. Jerzego Popiełuszki hołd zamordowanemu złożyli także przedstawiciele „Solidarność” ze Zgierza i Ozorkowa wraz Pocztaami Sztandarowymi.

Na zdjęciach poczty sztandarowe przy grobie ks. J. Popiełuszki.

Region Ziemia Łódzka NSZZ „Solidarność”

90-229 Łódź ul. A. Kamińskiego 18
Centrala: 42 677 26 00 fax: 42 677 26 16

www.solidarnosc.lodz.pl

PREZYDIUM ZR:

- Waldemar Krenc
przew.lodz@solidarnosc.org.pl
- Piotr Ścieśko
wiceprzew1@solidarnosc.lodz.pl
- Krzysztof Kilański
sekretariat@solidarnosc.lodz.pl
- Ireneusz Wach
wiceprzewodniczacy3@solidarnosc.lodz.pl
- Przemysław Gręda
czlonprez1@solidarnosc.lodz.pl
- Michał Karolczyk
czlonprez2@solidarnosc.lodz.pl

Regionalna Komisja Rewizyjna

- Teresa Kempaska: 42 677 26 17
rewizyjna.lodz@solidarnosc.org.pl

BIURO ZR:

- Sekretariat:** 42 677 26 11
sekretariat@solidarnosc.lodz.pl
- Dział Kadr:** 42 677 26 14
sekretariatprzew@solidarnosc.lodz.pl
- Dział Księgowości:** 42 677 26 20
ksiegowy.lodz@solidarnosc.org.pl
- Dział Kontaktów:** tel/fax 42 67 72 627; 42 677 26 28
kontakty.lodz@solidarnosc.org.pl
- Dział Administracji:** 42 677 26 15
administracja.lodz@solidarnosc.org.pl
- Dział Szkoleń:** 692-524-588
dzialszkolen@solidarnosc.lodz.pl
- Dział Rozwoju Związku:** 42 677 26 29
- Biuro Prawno-Negocjacyjne:** 42 677 26 31
biuroprawne.lodz@solidarnosc.lodz.pl
bkn1.lodz@solidarnosc.org.pl
- Związkowa Agencja Pośrednictwa Pracy:** 42 677 26 02
biuropracy.lodz@solidarnosc.org.pl
- Biuro Wścigu Kolarskiego:** 42 677 26 06
wyscig@solidarnosc.lodz.pl
- PAOKZ sekretariat:** 42 678 06 77
sekretariat@paokz.edu.pl

BRANŻE:

- Międzyreg. Sekcja Oświaty i Wychow.** 42 677 26 26
lodz@oswiata-solidarnosc.pl
- Reg. Sekcja Ochrony Zdrowia:** 42 677 26 30
- Reg. Sekcja Pomocy Społecznej:** 42 677 26 30
- Reg. Sekcja Kobiet:** 42 677 26 30
- Reg. Sekcja Emerytów i Rencistów:** 604 796 872
rseir.lodz@wp.pl
- Reg. Sekcja Kolarzy:** 42 205 63 14
- Reg. Sekcja Metalowców:** 42 677 72 45
- Kraj. Sekretariat Emerytów i Rencistów:** 42 678 74 36
kseir@solidarnosc.org.pl
- Reg. Sekcja Pracowników Leśnictwa:** 722-250-536

PODREGIONY:

- Kutno:** 24 253 3823
- Ozorków:** 519 406 434
- Pabianice:** 42 215 2313
- Radomsko:** 512 378 083
- Sieradz:** 43 827 1151
- Wieluń:** 505 072 708
- Zduńska Wola:** 43 823 6456
- Zgierz:** 607 358 026

Jak co roku,
Zarząd Regionu
Ziemi Łódzkiej
przygotował
kalendarze
ścienne
dla Komisji
Zakładowych
naszego
Związku.

Kalendarze NSZZ
„Solidarność”
na rok 2022
można odbierać
(po jednym dla
każdej organizacji
zakładowej)
w Zarządzie
Regionu w Łodzi
przy ul. Kamiń-
skiego 18,
pok. 311.

2022

90-229 Łódź, ul. A. Kamińskiego 18, tel. 42 677 26 11, fax 42 677 26 16
www.solidarnosc.lodz.pl; sekretariat.lodz@solidarnosc.org.pl

PODREGIONY

Kutno, ul. G. Narutowicza 11 tel. 24 253 38 23	Ozorków, ul. Listopadowa 9a tel. 519 406 434	Sieradz, ul. T. Kościuszki 5 tel. 43 827 1151	Wieluń, ul. Palestrancka 5/2 tel. 505 072 708
Pabianice, ul. R. Traugotta 2 tel. 42 215 23 13	Radomsko, Prymasa S. Wyszyńskiego 27 tel. 512 378 083	Zduńska Wola, ul. J. Kilińskiego 17 tel. 43 823 64 56	Zgierz, ul. Łęczyńska 24 tel. 607 358 026

Biuletyn wewnętrzny Regionu Ziemia Łódzka NSZZ „Solidarność”

www.solidarnosc.lodz.pl

Adres:
90-229 Łódź, ul. Kamińskiego 18
tel. 42 67 72 611
wiceprzewodniczacy3@solidarnosc.lodz.pl

Zespół:
Redakcja: Anna Kolińska
Skład: Katarzyna Lewandowska
Foto: Bartosz Wasilewski